

ning af Ansættelsen af disse Bygningskonsulenter, paa andre Omraader vil have saadanne Bespareselser til Følge, at man maa sige, at disse Penge er overmaade vel anvendte. For at give Tinget et Indtryk af, hvilke Værdier Præstegaardsbygningerne repræsenterer, og hvilke Værdier disse Konsulenter altsaa faar at vaage over, skal jeg tillade mig at nævne et Par Tal. Da det kirkelige Udvalg i sin Tid var nedsat, indhentede det forskellige Oplysninger om Præstembedernes økonomiske Forhold, deriblandt ogsaa om Assuranceværdien af Præstegaardsbygningerne, altsaa baade Stuehuse og Avlsbygninger. Der var den Gang 978 Præstegaarde her i Landet, og de havde tilsammen en Assuranceværdi paa 18,340,712 Kr., altsaa et meget betydeligt Beløb.

Naar man nu spørger, hvorledes Præstegaardsbygningerne er blevet vedligeholdt og bliver vedligeholdt, maa jeg efter det Kendskab, jeg har dertil, beklage at skulle sige, at Vedligeholdelsen hverken har været god eller billig. De to Ting hører sammen, en god Vedligeholdelse vil i Længden være den billigste, medens en daarlig Vedligeholdelse i Længden vil vise sig at være den dyreste. Grundene hertil er naturligvis forskellige, og jeg skal ikke trætte det høje Ting med at gennemgaa dem i det enkelte. Jeg skal blot pege paa, at alene deri, at Brugerne af Præstegaardene skifter temmelig hyppigt, ligger der en Fristelse til, naar den Tid kommer, da man skal flytte, at nøjes med saa lidt til Vedligeholdelse som paa nogen Maade muligt. Avlsbygningerne er i Almindelighed udlejede eller bortforpagtede paa kort Aaremaal, og det er ikke sjældent at træffe den Bestemmelse i Forpagtningskontrakterne, at mindre Reparationer bekostes af Forpagteren, medens større Reparationer skal bekostes af Embedet. Følgen deraf bliver naturligvis, at Forpagteren er interesseret i, at alle smaa Mangler udvikler sig til store Mangler, saa at Reparationerne bliver saa store, at han ikke skal bekoste dem. Det har vel ogsaa været saadan, at det Provstesynd, som vi har, i mange Tilfælde ikke har gjort Fyldest. Grunden hertil er maaske den utilstrækkelige Betaling, som ydes disse haandværkskyndige Medlemmer af Provstesyndet. Naar man byder en Haandværker 1 Kr. 50 Ø. for hvert Præstegaardssynd, skal han ikke faa høje Tanker om det Ansvar, der paahviler ham som tilsynsførende med Præstegaardene.

Saa længe Vedligeholdelsespligten paahvilede de enkelte Præster, var det naturligvis allerede beklageligt, at Vedligehol-

delsen ikke var god, og at den var saa dyr, men naar nu Vedligeholdelsespligten er gaaet over til Præstelønningsfonden, forekommer det mig, at Staten har den Pligt at sørge for — saaledes som ogsaa den ærede foregaaende Taler (Laursen) gjorde opmærksom paa — at forandre disse Forhold, saa at Vedligeholdelsen kan blive baade god og billig, og jeg tror, at de her foreslaaede bygningskyndige Konsulenter vil kunne bidrage i meget væsentlig Grad dertil. Jeg har ingen Betænkeligheder ved at tage Lovforslaget, som det er, og kunde derfor godt anbefale det til velvillig og hurtig Behandling uden Udvalg i dette Ting. Jeg forstod ogsaa den ærede foregaaende Taler saaledes, at han personlig ønskede dette, men naar der er andre Medlemmer af Venstre, som ønsker at se paa Lovforslaget i et Udvalg og muligvis indhente Oplysninger, finder jeg ingen Grund til at modsætte mig dette. Jeg vil saa haabe, at dette Udvalg vil arbejde meget hurtigt, saa at Lovforslaget kan blive hurtigt gennemført, da det vil være af stor Betydning i denne Sommer ved de Præstegaardssynd og Afleveringssynd, som maatte komme, at have disse Konsulenter rede til at træde i Virksomhed.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling i dette høje Ting.

Mads Larsen: Under Henvisning til de Udtalelser, som jeg havde Lejlighed til at fremsætte ved Finanslovens tredie Behandling angaaende dette Lovforslag, skal jeg anbefale det til hurtig og velvillig Behandling.

Wulff: Jeg har ikke Grund til at være vidtløftigere end den sidste ærede Taler (Mads Larsen). Især da de to ærede foregaaende Talere saa udførligt har udviklet Lovforslagets Hensigt, kan jeg nøjes med at sige, at mit Parti i Fællesudvalget har besluttet sig til at give dette Lovforslag velvillig og hurtig Fremme. I Forvejen har jeg allerede i Finansudvalget paa mit Partis Vegne sluttet mig til Sagen. Det er altsaa en Selvfølge, at vi ogsaa under den kommende Udvalgsbehandling vil bidrage til en hurtig og velvillig Gennemførelse af Lovforslaget.

Brorsen: Jeg var imod Ansættelse af disse Præstegaardskonsulenter, da Sagen var til Behandling i Folketinget sidst. Jeg var det bl. a. ud fra den Betragtning, at vi maatte have Lov til at læse igen-